

foreslåede ændringer i udligningsordningen havde været gennemført med virkning for året 1953—54, være blevet forøget således: for Frederiksberg med ca. 1 244 000 kr. til ca. 7 319 000 kr. og for Gentofte med ca. 2 416 000 kr. til ca. 13 024 000 kr.

De for året 1954—55 betalte udlignings-tilsvar ville med anvendelse af en grundskyldspromille på 11,0 blive reduceret således: for Frederiksberg med ca. 942 000 kr. til ca. 6 776 000 kr. og for Gentofte med ca. 1 278 000 kr. til ca. 10 908 000 kr.

De således reducerede udligningstilsvare ville, såfremt de af voldgiftsretten nu foreslåede ændringer havde været gennemført med virkning for året 1954—55, være blevet forøget således: for Frederiksberg med ca. 1 490 000 kr. til ca. 8 266 000 kr. og for Gentofte med ca. 2 802 000 kr. til ca. 13 710 000 kr.

3.

Hvad endelig angår spørgsmålet om, fra hvilket *tidspunkt* lovforslagets bestemmelser skal have virkning, har voldgiftsretten ikke ment at burde anvende den fremgangsmåde, der anvendtes ved gennemførelsen af de i 1951 og 1953 foretagne ændringer i udligningsordningen. Herefter fik ændringerne under henvisning til bestemmelsen i lovens § 10 om afregningen af udligningstilsvarene kun virkning med 60 pct. for det regnskabsår, i hvilket betænkningen blev afgivet, idet kun andet forskudsbeløb og den endelige afregning af det for det pågældende regnskabsår forfaldne ratebeløb af det endelige udligningstilsvare skulle beregnes efter de ændrede regler, medens det pr. 15. november i det forudgående regnskabsår forfaldne

første forskudsbeløb blev beregnet efter de hidtil gældende regler.

En anvendelse af denne fremgangsmåde ved gennemførelsen af de nu foreslåede ændringer i udligningsordningen ville imidlertid have til følge, at det pr. 15. november 1955 forfaldne forskudsbeløb på udligningstilsvaret for regnskabsåret 1955—56 skulle beregnes på grundlag af en grundskyldspromille på 11,0, der er den i Københavns kommune faktisk anvendte grundskyldspromille for det nævnte regnskabsår, jfr. herved lovens § 3, stk. 3.

Et sådant resultat forekommer ejendommeligt, og voldgiftsretten har fundet det mere naturligt, at de i det udarbejdede lovforslag indeholdte ændringer gennemføres i 2 etaper, således at bestemmelsen i forslaget § 1, stk. 3, hvorefter udligningsberegningerne fremtidig skal foretages på grundlag af en grundskyldspromille på 8,7, får fuld virkning fra og med regnskabsåret 1955—56 (d. v. s. første gang med hensyn til afregningen af forskuddet pr. 15. november 1955), medens de iøvrigt foreslåede ændringer først får virkning fra og med regnskabsåret 1956—57.

Den af indenrigsministeriet i medfør af § 17 i lov nr. 84 af 31. marts 1937 om økonomisk udligning m. v. mellem Københavns kommune og Frederiksberg og Gentofte kommuner nedsatte voldgiftsret indstiller herefter eenstemmigt til indenrigsministeren, at en ændring af den bestående udligningsordning mellem de 3 hovedstadskommuner søges gennemført efter foranstående retningslinier, og skal i denne henseende foreslå, at der for folketinget fremsættes følgende:

Forslag til lov om ændring i lov nr. 84 af 31. marts 1937 om økonomisk udligning m. v. mellem Københavns kommune og Frederiksberg og Gentofte kommuner.

§ 1.

Stk. 1. I lov nr. 84 af 31. marts 1937 om økonomisk udligning m. v. mellem Københavns kommune og Frederiksberg og Gentofte kommuner, således som denne lov er ændret senest ved lov nr. 297 af 17. november 1953, foretages følgende ændringer:

Stk. 2. § 2, stk. 4, affattes således: „For hver krone, som kommunernes udgiftstal for vedkommende regnskabsår er lavere eller højere end kommunernes skattetal, henholdsvis nedsættes eller forhøjes grundbeløbet med 1 pct. divideret med een hundrededel af det laveste af de for henholdsvis Københavns, Frederiksberg og Gen-